

Underbilag 2 til svar på spørsmål 68.

Ekstrakt af Rikstrygdeverket's orientering af januar 1972.

„Sykestønad i Folketrygden“, afsnittet om sygedagpenger.

Sykepenger.

Sykepenger ytes ved sykdom (skade) som fører med seg arbeidsuførhet, hvis legen erklærer at behandlingen gjør det nødvendig at den trygdede ikke arbeider eller helserådet erklærer at smittefare gjør det nødvendig at den trygdede ikke arbeider.

Hvem har rett til sykepenger?

Rett til sykepenger har enhver som har lønn eller annen godtgjørelse for arbeid i offentlig eller privat tjeneste. Det samme gjelder den som har godtgjørelse i penger eller naturalier for arbeid uten for tjenesteforhold, eller som har inntekt i selvstendig næringsvirksomhet. Rett til sykepenger har også en som er arbeidsløs og blir arbeidsufør i tidsrom da han får dagpenger under arbeidsløshet.

Grunnlaget for beregning av sykepenger.

For trygdet som er i offentlig eller privat tjeneste, beregnes sykepengene på grunnlag av den arbeidsinntekten han hadde umiddelbart før arbeidsuførheten inntrådte¹). Rett til at få sykepenger beregnet på denne måte har den trygdede også en viss tid etter at arbeidsforholdet opphørte.

For trygdet som har godtgjørelse i penger eller naturalier for arbeid utenfor tjenesteforhold eller har inntekt av selvstendig næringsvirksomhet, beregnes sykepenger i allminnelighet på grunnlag av antatt årlig ervervsinntekt¹).

Har en trygdet inntekt både i tjenesteforhold og av selvstendig næringsvirksomhet som nevnt ovenfor, beregnes sykepengene på grunnlag av samlet årlig inntekt.

Må en trygdet på grunn av sykdom avbryte attføring, skal sykepengene minst ytes etter det inntektsgrunnlag vedkommende hadde da attføringen tok til.

For enkelte grupper av trygdede (blant annet for personer ansatt på norsk skip i utenriks fart) er fastsatt normert arbeids-

inntekt som grunnlag for beregning av sykepenger.

Sykepengenes størrelse.

Sykepengene utgjør pr. dag 4 kroner tillagt 1 promille av den årlige arbeids- eller ervervsinntekt som nevnt ovenfor. Inntekt på 9000 kroner og høyere avrundes til nærmeste 1000 kroner, mens inntekt under 9000 kroner avrundes oppad til nærmeste 1000 kroner. Den del av inntekten som ligger mellom åtte og tolv ganger folketrygdens grunnbeløp (fra 1. januar 1972 7900 kroner), medregnes bare med en tredjedel, og den del av inntekten som overstiger tolv ganger grunnbeløpet, settes helt ut av betraktning. Høyeste inntekt som tas i betraktning (fra 1. januar 1972) blir følgelig 94800 kroner og høyeste sykepenger blir 78 kroner pr. dag. Se dog nedenfor om forsørgertillegg.

Trygdet over 18 år som blir ufør som følge av yrkesskade, skal uansett arbeidsinntekt ha rett til sykepenger på minst 7 kroner pr. dag. Likeledes er det for visse grupper av trygdede (blant annet for personer ansatt på norsk skip, for grupper av personell i flyselskap m. v.) fastsatt en bestemt minstesats for sykepenger ved arbeidsuførhet på grunn av yrkesskade.

For den som forsørger ektefelle og barn under 18 år som har rett til stønad, økes sykepengene med 4 kroner pr. dag for hver av de forsørgede. Får begge foreldre sykepenger samtidig, økes sykepengene for forsørgede barn bare for en av foreldrene. Videre ytes et tillegg på 4 kroner pr. dag til hjelp i huset for trygdet som er uten ektefelle og som forsørger og bor sammen med barn som betinger tillegg til sykepengene.

Sykepenger med tillegg kan ikke utgjøre mer enn 90 prosent av den netto arbeidsinntekt som den trygdede hadde da arbeidsuførheten inntrådte. Med netto arbeidsinntekt menes arbeidsinntekten redusert med skatt og trygdeavgift.

¹) Det ytes dog ikke sykepenger dersom inntekten omregnet til årlig arbeidsinntekt utgjør mindre enn 4.000 kroner.